

<http://www.israelsmisjonen.no/ressurser/materiell/prekenverksted>

1. søndag i fastetiden - 26. februar 2012

Prekentekest: Matt 16,21-23

Lesetekst I: 1 Mos 4, 1-7

Lesetekst II: 1Kor 10,10-13

Vi blir fristet, men ikke over evne

Det vanskelige valget

Tekstene denne første søndagen i fastetiden gir oss noen tanker om det å være menneske. Det innebærer iblant at vi må ta flere vanskelige valg og avgjørelser. Noen ganger står vi plutselig overfor valg som må avgjøres der og da, og da hender det at vi i ettertid så at det vi valgte å gjøre, ble helt feil. Ja, det gjorde saken mye verre for oss og fikk konsekvenser langt utover det vi hadde regnet med. Til tider hører og leser vi om at Guds tjenere på jord har gjort seg skyldig i tragiske forbrytelser, både økonomiske og moralske. Dette sjokkerer oss slik at vi nesten ikke tror at det kan være sant! Det var noen som ga etter for en fristelse. Og vi har ofte lett for å fordømme disse personene. Hvordan kan noen være så svake at de gir etter for disse fristelsene? Men her må vi passe oss. Hva om det skjedde oss selv?

Peters bekjennelse

Jesus og hans disipler hadde nettopp hatt en sterk og viktig samtale (16,13 ff). Den handlet om at Jesus spurte sine disipler om hvem de trodde han var. Da er det at Simon Peter svarer på alles vegne: "Du er Kristus, Den levende Guds Sønn." Hvorpå Jesus proklamerer at Han vil bygge sin menighet, ikke bare på Peter sin bekjennelse, men på alle som har del i denne bekjennelse.

Peters bekjennelse markerer et vendepunkt i Jesu tjeneste, for fra den tid begynner Han å undervise med rene ord om sin forsoningsdød. Jesus sier rett ut at han **måtte** dra til Jerusalem og han visste også hva dette innebar. Ordet "måtte" indikerer her en guddommelig nødvendighet.

Når disiplene hører hva Jesus forklarer dem om sin lidelse, død og oppstandelse, blir de naturlig nok opprørte over det Jesus forteller dem. Da er det igjen Peter som fører ordet, og han bryter ut: "Gud bevare deg, Herre, dette må aldri skje deg!"

I Peters ord kjente Jesus igjen den samme djevlesk inspirerte fristelsen som han hørte i ødemarken om å unngå lidelse som del av det messianske kallet. Tre ganger avviste Jesus djevelen som fristet ham da han var som svakest etter å ha fastet 40 dager. Også denne gang brukte han de samme ordene: "Gå bak meg, Satan! Du er til anstøt for meg. For du har ikke sans for det som hører Gud til, bare det som hører menneskene til."

Ordet "anstøt" i sin opprinnelige betydning, kan være en snare, en bøyd kvist eller en pinne med lokkemat brukt til å fange dyr. Ordet kom senere til å bety en snare eller en snublestein.

I overført betydning eller menneskelig sett, som vi kan kalle det, betyr det noe som forårsaker et feiltrinn eller en synd.

Vandringen med Jesus

Er det ikke slik at vi som kaller oss Guds barn, også ofte opplever dette? Fristelser og prøvelser av forskjellig slag dukker opp rett som det er. På hvilken måte løser vi disse utfordringene?

Altfor ofte på menneskelig vis! Det er så lett å ta minste motstands vei og regne med vår egen kløkt og de løsninger som synes enklest der og da. Så ofte glemmer vi å regne med Gud og Hans løsning. Til slutt kan det bli som at vi greier oss uten Gud og Den Hellige Ånds veiledning og hjelp. Her kan ordet i 1 Kor 10,12 passe godt: "Derfor må den som tror at han står, passe seg så han ikke faller." Jesus vil så gjerne få komme til i våre liv med sin hjelp, styrke, visdom og veiledning. Det var blant annet derfor Den Hellige Ånd kom til jorden. "Men når han, sannhetens ånd, kommer, skal han veilede dere til hele sannheten". Joh 16,13

Valget mellom ondt og godt

I den ene leseteksten (1 Mos 4,1-7) leser vi den gripende beretningen om Kain og Abel. Kain visste at han ikke hadde Guds velbehag over sitt liv og lot dette gå ut over broren, slik at Kain til slutt drepte Abel. Det verste var at han trodde han kunne holde dette skjult for Gud selv. Da Gud spør etter hans bror Abel, lyver han og svarer. "Jeg vet ikke. Er jeg min brors vokter?" En ny synd for å dekke over den første....! Kain hadde valget om å ydmyke seg og be om nåde både til Gud og sin egen bror. I stedet lar han raseriet gå ut over broren, så han blir en morder.

Gud hadde sagt: "Den onde lyst vil fange deg, men du skal herske over den", vers 7. Gud vil at vi skal herske over den onde lysten som kan komme over oss. I oss selv er vi bare svake mennesker, men dersom den svake har et sted å hente styrke, vil seieren komme til slutt. "I Gud så har vi vår styrke", synger vi i en sang. Vi minner hverandre om det vidunderlige løftet fra den ene av lesetekstene; 1 Kor 10,13. "Det er ikke kommet over dere noen fristelse som ikke er menneskelig. Gud er trofast! Han skal ikke la dere bli fristet over evne, men han skal sammen med fristelsen også sørge for en vei ut, slik at dere kan være i stand til å bære det." Paulus sier at han gjerne vil rose seg av sin svakhet, slik at Kristi kraft kan bo i ham. 2 Kor 12,9

Så la oss da søke til kraftkildene; Ordet, bønnen og samfunnet med de hellige. Da vil vi komme styrket ut av de prøvelser og fristelser som måtte komme over oss.

Inga-Karin Undheim

Daglig leder misjonsbutikken Tabita, Bergen

ik.undheim@hotmail.com